

[Svend Andersen (Rosk. a.)]

ring er landsskadelig efter vores opfattelse, skal jeg hermed på mit partis vegne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget udtaler mistillid til regeringen, fordi dens politik har medført kæmpestore, stadigt stigende statsunderskud, fordobling af arbejdsløsheden i stedet for afskaffelse af den, rekordstore gældsætninger, indenrigs som udenrigs, brandskatning og et enormt højt renteniveau.«

Tinget forsætter derefter behandlingen af finanslovsforslaget«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår i forhandlingen.

Christoffersen (V):

Jeg tror sjældent der er fremsat et forslag til mistillidsdagsorden her i folketinget under en sådan grad af uopmærksomhed og manglende interesse fra folketingssalen og fra regeringens side. Det siger måske lidt om, hvor forsigtig man skal være med at anvende dagsordensmulighederne, men det er formentlig omsonst at prøve at overbevise hr. Svend Andersen (Rosk. a.) om det.

Jeg skal vende mig til det, som vi i dag har på dagsordenen, finanslovsforslagets tredje behandling. Jeg synes, det vil være rigtigt først at sige lidt om de internationale økonomiske forhold, fordi de berører Danmark uhyre meget, og fordi vi er sårbare over for udsving både i valutaer ude i verden og i økonomisk aktivitet i de store lande – også mere sårbare, end vi behøvede at være. Vi er så sårbare, fordi vi selv har lagt os blot ved at svække vores beskæftigelsesforhold, vores valutaforhold gennem mange år. I de kommende måneder vil vi komme til at opleve megen økonomisk ustabilitet i verden omkring os; ja, vi oplever det i og for sig allerede i øjeblikket.

Vi oplever i denne tid, at den amerikanske dollar er i betydelige vanskeligheder. Der ombyttes store dollarbeløb til stærke vesteuropæiske valutaer, først og fremmest D-mark. Det er med til at skabe store problemer inden for slangesamarbejdet, og det er der i allerhøjeste grad grund til at frygte konse-

kvenserne af. Dette fald i dollaren er bl. a. udtryk for en manglende styring af den økonomiske politik i USA. Det er mangelen på en håndfast energipolitik, og det er manglen på en håndfast pengepolitik, som er en del af baggrunden for det. Derfor synes jeg nok, der kunne være grund til at udtrykke håb om, at USA i den kommende tid i højere grad vil leve op til sin rolle som Vestens førende økonomiske magt.

Men der er også en anden baggrund for dollarens fortsatte fald, og det er det manglende opsving i Europa. USA har i og for sig gjort vældig meget for verdenskonjunktøren, men hverken Japan eller Vesteuropa har fulgt dette initiativ op. Der tales jo meget i denne tid om, hvorvidt man nu skal bede nogle lande om at være lokomotiver, eller om alle skal sejle i en konvoj – og hvad man ellers bruger af billeder. Jeg synes godt, man kan lægge disse billeddannelser til side og i stedet for koncentrere sig om det afgørende, nemlig at der klart er nogle vesteuropæiske lande, der har bedre forudsætninger end andre for at starte et økonomisk opsving, og at der er behov for, at man får skabt forståelse i disse lande og hos deres regeringer for, at den forpligtelse har de. Men samtidig må man selvfølgelig skabe tillid hos dem til, at andre vil følge med, og til, at vi andre vil prøve at løse vores egne problemer mere effektivt end nu.

Hvis ikke det lykkes dels at få en roligere valutark situation, dels – og det er i og for sig forudsætningen for det – at få et mere ensartet økonomisk forløb i industrilandene, så kan man i allerhøjeste grad frygte for, hvad vi kommer ud i. Jeg synes, den norske devaluering for ikke så lang tid siden må stemme alle sind til eftertanke, for hvad var det, vi oplevede med nedskrivningen af den norske krone? Det var, at for første gang var der et land inden for slangesamarbejdet, som med de øvrige medlemslandes indforståelse kunne bruge devalueringen som et middel i sin hjemlige økonomiske politik. Det, vi risikerer i de kommende måneder og år, kan meget vel være en voksende konkurrence på valutakursændringer og dermed en nedbrydelse af det frie økonomiske system, der efter krigen er opstået i Vesteuropa. På samme måde som man i 1930'erne faldt tilbage på importrestriktioner og på begrænsning af den internationale handel, risikerer vi, at tilsva-